

Dosarul nr. 2r-93/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni (jud. V. Buhaci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, N. Traciuc, A. Gavrilița)

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, I. Dutca, O. Cojocaru)

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Constantin Sîrcu
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liliei Sîrcu împotriva lui
Constantin Sîrcu cu privire la partajarea averii proprietate comună în devălmășie a
soților

împotriva încheierii din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Constantin
Sîrcu împotriva deciziei din 23 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău

constată:

La 10 februarie 2009, Lilia Sîrcu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Constantin Sîrcu cu privire la partajarea averii proprietate comună în
devălmășie a soților.

Întemeindu-și pretențiile în baza dispozițiilor art. 19, 20, 25, 26 Codul familie,
art. 315, 316, 320, 321, 344, 345, 346, 363 Cod civil, art. 166, 167 CPC, a solicitat
admiterea acțiunii, partajarea averii dobândite în timpul căsătoriei cu pârâtul
Constantin Sîrcu și anume a casei de locuit cu terenul aferent acesteia cu suprafața
de 0,0382 ha din or. XXXXX str. XXXXX, numărul cadastral XXXXX, în 1/2 cotă-
parte în natură pentru fiecare.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2009 a Judecătoriei Strășeni, a fost admisă
acțiunea.

A fost dispusă partajarea bunului imobilul conform variantelor din actul OCT
Strășeni nr. 12 din 2 iunie 2009, Liliei Sîrcu fiindu-i atribuită în natură partea II din
varianta I, în total în sumă de 52 002 de lei, ce constituie 67 %, iar lui Constantin
Sîrcu i-a fost atribuită în natură partea I din varianta I în sumă de 52 824 de lei, ce
constituie 33 %, părțile fiind obligate să efectueze lucrări pentru izolarea cotelor-
părți atribuite.

Prin decizia din 4 februarie 2010 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Constantin Sîrcu și menținută hotărârea din 14 septembrie 2009 a Judecătoriei Strășeni.

Prin decizia din 8 septembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Constantin Sîrcu, casată decizia din 4 februarie 2010 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia din 23 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Constantin Sîrcu și menținută hotărârea din 14 septembrie 2009 a Judecătoriei Strășeni.

Prin decizia din 14 octombrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Constantin Sîrcu.

Prin încheierea din 20 iunie 2012 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Constantin Sîrcu împotriva deciziei din 14 octombrie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

La 12 martie 2020, Constantin Sîrcu a depus cerere de revizuire, în temeiul art. 449 lit. b) CPC, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 14 septembrie 2009 a Judecătoriei Strășeni, cu remiterea cauzei spre rejudecare pentru adoptarea unei noi hotărâri.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. 037 din 10 martie 2020, întocmit de expertul Anatolie Achimov, bunul imobil litigios poate și trebuie să fie partajat în alt mod.

Prin încheierea din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Constantin Sîrcu împotriva deciziei din 23 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău.

La 16 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Constantin Sîrcu a declarat recurs împotriva încheierii din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu i-au spus (sugerat) că pentru partajarea imobilului era obligatoriu efectuarea unei expertize judiciare și nu pur și simplu o propunere a BTI de inventariere, iar despre obligativitatea efectuării expertizei a aflat de la un colaborator al Biroului de expertize judiciare de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Astfel, a considerat că s-a conformat prevederilor art. 449-450 CPC, deoarece a aflat despre obligativitatea efectuării expertizei, iar acest fapt este o nouă circumstanță (probă) pe care nu a avut posibilitatea de a o prezenta anterior în instanțele de judecată.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 30 noiembrie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 212), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 decembrie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Actele cauzei atestă că la 12 martie 2020, Constantin Sîrcu, în temeiul art. 449 lit. b) CPC, a depus cerere de revizuire, care prin încheierea din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă (f. d. 165-166, 208-211).

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

După cum rezultă din materialele dosarului drept temei de revizuire a deciziei din 23 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău, revizuentul Constantin Sîrcu a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC, menționând că a apărut o circumstanță esențială a cauzei care nu a fost și nu a putut fi cunoscută revizuentului la momentul examinării cauzei în fond și anume raportul de expertiză extrajudiciară nr. 037 din 10 martie 2020, întocmit de expertul Anatolie Achimov.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării deciziei, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, să fie descoperite după ce decizia judecătorească devine irevocabilă.

Pentru acest motiv de revizuire important este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării deciziei a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Așadar, ca o condiție obligatorie de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data pronunțării deciziei, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea acesteia. Faptele noi apărute după emiterea deciziei pot servi temei de adresare cu o nouă cerere în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că Curtea de Apel Chișinău întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Constantin Sîrcu ca fiind inadmisibilă, corect stabilind că cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 lit. b) CPC, invocate de revizuent, în baza cărora se poate solicita revizuirea.

Or, înscrisul, care în opinia revizuentului este esențial soluționării juste a cauzei privind partajarea averii proprietate comună în devălmășie a soților și anume raportul de expertiză extrajudiciară nr. 037 a fost întocmit la 10 martie 2020, prin urmare, după emiterea deciziei supuse revizuirii.

De altfel, revizuentul nu a probat faptul că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei sau nu a avut posibilitatea de a le cunoaște.

Așa fiind, temeiurile invocate în cererea de revizuire de către Constantin Sîrcu, nu pot fi reținute ca unele prevăzute la art. 449 CPC, în baza cărora se poate solicita revizuirea, iar admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nicio parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghezizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel fiind, instanța de recurs constată că argumentele recurentului invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului în sensul invocat, or acestea nu conțin argumente care ar indica expres la ilegalitatea încheierii recurate, prin care s-a dispus respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Constantin Sîrcu.

Se menține încheierea din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Lilei Sîrcu împotriva lui Constantin Sîrcu cu privire la partajarea averii proprietate comună în devălmășie a soților.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru